

Domácí úkol 6 – řešení

1. (5 b.) Rozhodněte, zda následující množina tvoří lineární podprostor \mathbb{R}^4

$$\left\{ \begin{pmatrix} a \\ b \\ c \\ d \end{pmatrix} \mid 2a + b - c + 6d = 5 \right\}.$$

Správná odpověď je, že množina lineární podprostor *netvorí*. Dá se to zdůvodnit různými způsoby. Nejjednodušší je všimnout si, že nulový vektor není prvkem množiny. Fakt: $2 \cdot 0 + 0 - 0 + 6 \cdot 0 = 0 \neq 5$, tj. nulový vektor nesplňuje zadanou rovnici.

Alternativní způsob: Najdeme nějaký prvek. Třeba vektor $\begin{pmatrix} 0 \\ 5 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$. Jsou i jeho násobky prvkem množiny? Evidentně ne...

Ještě jiný způsob: Můžeme si vzít obecný prvek množiny $\vec{v} = \begin{pmatrix} a \\ b \\ c \\ d \end{pmatrix}$ a ptát se, zda jsou jeho násobky $\alpha \vec{v}$ prvky množiny. No opět evidentně pro každé $\alpha \neq 1$ to nebude prvek množiny, protože $2\alpha a + \alpha b - \alpha c + 6\alpha d = 5\alpha \neq 5$.

Stejnou úvahu můžeme provést, vezmeme-li dva vektory z množiny a snažíme se je sečíst.

2. (5 b.) Definujte pojmy *báze* a *souřadnice vektoru v bázi*. (Další použité pojmy definovat nemusíte.)

Správné řešení je jakákoli dobré formulovaná definice daných pojmu. Bude to určitě správně, pokud si prostě definici zapamatujete z přednášky nebo ze cvičení a takovou ji tam napíšete. Samozřejmě není nutné, abyste si všechny definice pamatovali slovo od slova. Nicméně pokud se budete snažit definici formulovat vlastními slovy, je nutné, aby obsahovala všechny potřebné náležitosti.

U báze mi stačilo něco jako:

Definice. Buď L lineární prostor nad tělesem \mathbb{F} . Libovolná lineárně nezávislá generující množina vektorů z L se nazývá *báze* L .

Nebo stručněji

Definice. Báze lineárního prostoru L je libovolná lineárně nezávislá generující množina vektorů z L .

Pokud někdo pracoval s uspořádanými seznamy místo neuspořádaných množin, je to taky v pořádku. Pokud někdo definici formuloval pouze pro konečné množiny/seznamy, taky v pořádku. Definice souřadnic:

Definice. Buď L lineární prostor nad tělesem \mathbb{F} a nech $\mathcal{X} = (x_1, \dots, x_n)$ je jeho uspořádaná báze. Pro libovolný vektor $\vec{y} \in L$ zapsaný jako $\vec{y} = \alpha_1 \vec{x}_1 + \dots + \alpha_n \vec{x}_n$ nazýváme čísla $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in \mathbb{F}$ jeho *souřadnice* v bázi \mathcal{X} . Definujeme *souřadnicový vektor* $\text{coord}_{\mathcal{X}} \vec{y} = \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{pmatrix} \in \mathbb{F}^n$.

Stačilo definovat jen jeden z pojmu souřadnice nebo souřadnicový vektor.

Psaní definic jsme zatím necvičili, takže možná je na místě upřesnit, jak si představují, aby definice vypadala. Obecně se snažte být co nejpřesnější. Jde-li něco vyjádřit rovnicí, použijte rovnici. Účel definice je, aby bylo absolutně kříšťálově jasné, co se pod danou věcí myslí. Umět význam pojmu vyjádřit slovy je rovněž velmi cenné, v kvalitním matematickém textu by se slovním popisem jistě nemělo šetřit, ale základem musí být přesná definice, aby nedocházelo k nějakým nedorozuměním. Speciálně si dejte pozor na následující

- Definují-li pojem X , musí být jasné, co je X za matematický objekt. Např. *báze je množina vektorů* nebo *báze je seznam vektorů* nebo *souřadnice je číslo z tělesa \mathbb{F}* nebo *souřadnicový vektor je prvek \mathbb{F}^n* .
- Definují-li pojem X , musí být jasné, v jakém kontextu ho definují a co dalšího k této definici vůbec potřebují. Např. definujete-li bázi, tak je dobré napsat bázi *čeho*. Pojem *báze* se v matematice používá v různých kontextech. Vy definujete *bázi lineárního prostoru*. Začněte tedy svoji definici tím, že potřebujete lineární prostor. Formulkou *buď L lineární prostor nad tělesem \mathbb{F} v lineární algebře* nic nezkazíte. Stejně tak když definujete ty souřadnice. Ptejte se: Souřadnice čeho? Co vlastně všechno

potřebujeme? Definujeme *souřadnice vektoru v bázi* a ten vektor a ty vektory z báze jsou prvky nějakého lineárního prostoru a ty souřadnice pak budou prvky tělesa. Takže je nutné definici začít něčím jako, *Bud \mathbb{F} těleso, L lineární prostor nad \mathbb{F} , \mathcal{X} báze L a \vec{y} vektor z L .* To všechno jsou předpoklady a pak teprve můžete něco definovat.

3. (10 b.) Uvažujme lineární zobrazení $\mathbf{A}: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ dané maticí

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & -1 \\ 1 & 4 & -1 \\ -3 & 5 & 1 \end{pmatrix}.$$

Rozhodněte, zda se jedná o izomorfismus a najděte inverzní matici.

Inverzní matici hledáme pomocí úplné Gaussovy eliminace, kde si za svislou čáru napíšeme jednotkovou matici:

$$\begin{array}{c} \left(\begin{array}{ccc|ccc} 2 & 0 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 4 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ -3 & 5 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & -8 & 1 & 1 & -2 & 0 \\ 0 & 17 & -2 & 0 & 3 & 1 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & -8 & 1 & 1 & -2 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 2 & -1 & 1 \end{array} \right) \\ \sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & -1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 2 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 17 & -10 & 8 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 4 & 0 & 17 & -9 & 8 \\ 0 & 1 & 0 & 2 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 17 & -10 & 8 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & 9 & -5 & 4 \\ 0 & 1 & 0 & 2 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 17 & -10 & 8 \end{array} \right) \end{array}$$

Inverzní matice je tedy

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{pmatrix} 9 & -5 & 4 \\ 2 & -1 & 1 \\ 17 & -10 & 8 \end{pmatrix}.$$

Původní matice jistě je izomorfismus, protože jinak by postup selhal. Kdyby byla hodnota \mathbf{A} menší než tři, pak by se při Gaussově eliminaci vynuloval nějaký řádek a my bychom nebyli schopni získat vlevo jednotkovou matici.

Po takovém výpočtu doporučuji provést zkoušku, tj. ověřit, že $\mathbf{A}\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{E} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{A}$. Taková zkouška rovněž dokazuje, že původní matice je izomorfismus, protože jinak by inverzní matice neexistovala.